

Arrest

nr. 84 739 van 16 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2012.

Gelet op het arrest nr. 81 278 van 15 mei 2012 waarbij de behandeling van het beroep wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 13 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HALSBERGHE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S.A.(...) verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 24 april 1988 te Urus-Martan. Tot uw vlucht hebt u daar ook steeds gewoond. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen. U werkte, niet officieel, in de bouwsector en als taxichauffeur.

U verklaart de 5e of de 6e september 2011 's avonds met uw taxi twee klanten te hebben opgepikt die u vroegen hen naar Algazurova te brengen. Net voor het binnenrijden van Algazarova ontwaarde u een tijdelijke controlepost. Uw passagiers vroegen u onmiddellijk te stoppen, verlieten daarop ogenblikkelijk de auto en renden weg. Hierop ontstond een vuurgevecht tussen de agenten aan de controlepost en de twee mannen. Hierbij zou een agent om het leven zijn gekomen. U vluchtte weg en liet uw auto daar achter. U keerde te voet terug naar huis waar u, eenmaal aangekomen, vernam dat uw vader was meegenomen door de politie. Het was echter u die de politie zocht, u zou er van verdacht worden de rebellen te helpen. U dook op advies van uw buurman onder en ging naar uw oom in Tchernorechië. U bleef daar tot 23 september 2011.

Uw vader kwam 2 dagen na zijn inhechtenisname weer vrij. Hij besliste dat u het land moest verlaten omdat het er niet meer veilig voor u was. Hij regelde ook uw reis.

U vertrok op 23 september 2011 van Tchernorechië naar Sleptsovsk in Ingoesjetië en ging zo verder naar België. U kwam in België aan op 27 september 2011, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraagde.

U vreest in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië te worden opgepakt of zelfs te worden vermoord.

Ter staving van uw identiteit en/ of asielaanvraag legt u uw intern paspoort voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen.

Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaart te vrezen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst vermoord zal worden, of in het beste geval opgesloten. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u uw relaas en uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken. Meerdere punten dienen in dit kader te worden aangestipt.

Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat u een slechts geringe interesse aan de dag lijkt te leggen met betrekking tot uw eigen zaak. Zo weet u niet of de geruchten kloppen dat één politieagent om het leven is gekomen. U weet hierover helemaal niets (CGVS, p.10). U gaat er uiteindelijk van uit dat deze feiten niet waar zijn, en baseert u daarbij op de mening van uw vriend en uw vader. Doch in de context van uw eigen zaak en het belang dat het al dan niet waar zijn van deze feiten daarin heeft, zou een grotere inspanning om de ware toedracht hiervan te kennen toch wel mogen worden verondersteld. Opnieuw gaat het hier immers om een alles behalve banaal element uit uw beweerde problematiek. Wat betreft de huiszoekingen die hebben plaatsgevonden terwijl u ondergedoken leefde, moet vervolgens worden vastgesteld dat u niet weet in welke mate deze officieel waren en of er officiële convocaties zijn overhandigd (CGVS, p.12). Ook hebt u nooit de moeite gedaan om dit achteraf nog te achterhalen, zo hebt u hierover nooit vragen gesteld aan uw ouders (CGVS, p.12).

Verder blijkt u slecht op de hoogte bent van feiten die zich mogelijks na uw vertrek hebben afgespeeld. U weet dat de politie nog drie keer zou zijn langs geweest, maar verklaart verder dit thema eigenlijk niet te bespreken wanneer u met uw ouders belt (CGVS, p.14). U weet niet of er convocaties zijn die door de politie toen aan uw ouders zijn overhandigd (CGVS, p.14). Dat u met uw familie niet kan praten omdat de telefoon zou worden afgeluisterd (CGVS, p.12) is moeilijk te begrijpen, het enigste dat men zou kunnen vernemen is dat u niet in de bergen zit en dat u niet met de rebellen samenwerkt. Daarbij, uw eigen telefoon hebt u achtergelaten in uw auto (CGVS, p.14), u belt dus met een andere telefoon. Niets wijst er op dat u uw familie u daarop niet ook via een ander toestel zou kunnen contacteren, of via andere communicatiemiddelen, zodat de politie niet op de hoogte is van jullie contact. Gelet op het feit dat u gezocht wordt, en gelet op het feit dat uw vader reeds is meegenomen omwille van u, kan nochtans verwacht worden dat u informeert naar een stand van zaken aangaande uw problemen.

Er moet ook opgemerkt worden dat u, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, op geen enkele manier getracht heeft een oplossing te zoeken of getracht heeft uw onschuld aan te tonen vooraleer uw land van herkomst te ontvluchten. U heeft nochtans verschillende weken ondergedoken gezeten vooraleer te vluchten. U verklaarde in deze context dat uw vader zei dat het geen zin had (CGVS,p.12). Toen u de vraag expliciet werd gesteld herhaalde u dat uw vader het zo beslist had en dat niemand er zich iets van aantrekt. U voegt iets later toe dat ze enkel geïnteresseerd zijn in het boeken van resultaten en uw zaak niet kan opgelost worden (CGVS,p.13). Deze verklaring kan niet aanvaard worden. Gelet op het feit dat u voordien nooit problemen hebt gekend met de politie (CGVS,p.14), en gelet op het feit dat u of uw familie geen banden hebben met de rebellen (CGVS,p.5) mag een actievere houding verwacht worden vooraleer tot internationale bescherming te beslissen.

Dat u geen enkel bewijs kan voorleggen van de zoektocht door de politie naar u, maakt uw relaas ook niet aannemelijker. U verklaart over geen bewijzen te beschikken zoals convocaties of verslag van huiszoeking die aantonen dat de huiszoekingen daadwerkelijk hebben plaatsgevonden omdat “als ze een bevel krijgen van boven, ze voeren dat gewoon uit. Daar bestaat zoiets niet als officiële documenten” (CGVS, p13). Doch, genomen dat de politie u zou zoeken, gewoon omdat ze iemand willen oppakken waarbij ze enkel geïnteresseerd zijn in het boeken van resultaten in de strijd tegen rebellen (CGVS, p.13), is dit erg bizar. In zulk geval zou men immers toch kunnen verwachten dat ze het net wel zo officieel mogelijk willen laten lijken, teneinde ook effectief te kunnen aantonen hoeveel rebellen ze dan wel hebben gepakt.

Voor de volledigheid dient nog te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die u met betrekking tot uw reisweg hebt afgelegd. U verklaart via Oekraïne naar Europa te zijn gereisd maar weet niet via welk land u de EU/Shengenzone bent binnengekomen. U verklaart controle te hebben gehad bij de EU/Shengengrens, waarbij een man naar de auto kwam maar de chauffeur vervolgens alles met hem regelde (CGVS, p.8). Dergelijke summiere controle – waarbij 20 euro alles zou geregeld hebben (CGVS, p.8) – lijkt echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Voor u zouden valse documenten zijn gemaakt, echter de chauffeur wou u niet zeggen op welke naam (CGVS, p.8). Het is zeer onaannemelijk – rekening houdend met de hierboven vermelde persoonlijke controle – dat de smokkelaars u niet wouden vertellen op welke naam deze voor u gemaakte documenten stonden; wat wil zeggen dat u niet weet onder welke identiteit u de grens bent overgestoken. Daarbij is het ook weinig aannemelijk dat u geen afspraken zou hebben gemaakt met de chauffeur over wat te doen of te zeggen bij mogelijke controle (CGVS, p.8). Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/ passeur bij de eventuele ontdekking van clandestien reizende passagiers, kunnen ook aan deze verklaringen geen geloof worden gehecht. Dit alles doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over uw werkelijke reisroute, -wijze en –doel evenals over de documenten welke u daarvoor hebt gebruikt.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u ter staving van uw asielaas neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze aan bovenstaande bemerkingen iets kunnen veranderen. Uw (1) binnenlands paspoort bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

De hier aangestipte elementen ondergraven de aannemelijkheid van uw relaas in dergelijke mate dat met betrekking tot uw persoon geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch het statuut van subsidiaire bescherming worden verleend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) houdende een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker werpt op dat de bestreden beslissing zich beperkt tot het vastpinnen van vermeende ongeloofwaardigheden in zijn relaas mede in verhouding tot de situatie heden in Tsjetsjenië en dat zijn uitspraken uit de context werden gehaald of gebrekkig geciteerd. Zo geeft hij als voorbeeld aan dat hij niet verklaard heeft dat de mensensmokkelaar de grenscontroleurs omkoopt met "20 euro", maar dat de mensensmokkelaar "lachend stelt dat met 20 euro veel kan worden opgelost".

Verzoeker verwijst voorts naar de SRB betreffende de actuele toestand in Tsjetsjenië en wijst erop dat de toestand in zijn regio Grozny en Urusmartanoskiy opvallend gewelddadig is en hij, gelet op de gebeurtenissen waarvan hij getuige is geweest en waarvoor hij wordt vervolgd, aanspraak maakt op subsidiaire bescherming.

Tot slot haalt verzoeker aan dat er op geen enkel ogenblik werd rekening gehouden met de stress die hij ondervond bij de gehoren.

2.2.1.1. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, betrekking op de formele motiveringsplicht. De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. De bestreden beslissing is gebaseerd op het feit dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een gebrek aan interesse met betrekking tot elementen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas, hij op geen enkele manier geprobeerd heeft een oplossing te zoeken of getracht heeft zijn onschuld aan te tonen vooraleer zijn land van herkomst te ontvluchten, hij geen enkel begin van bewijs voorlegt en er geen geloof kan gehecht worden aan de door hem voorgehouden reisweg.

2.2.1.3. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Hij beperkt zich louter tot het stellen dat zijn verklaringen uit hun context werden gehaald of gebrekkig geciteerd zijn, zonder dit evenwel concreet aan te tonen. Het enige voorbeeld van de "20 euro" dat verzoeker hierbij aanhaalt kan daar geen afbreuk aan doen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Verder merkt de Raad op dat iedere asielzoeker blootstaat aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Bovendien blijkt noch uit het verzoekschrift, noch uit het administratief dossier dat er zich problemen hebben voorgedaan tijdens het interview op het Commissariaat-generaal.

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Zijn rijbewijs dat verzoeker heeft neergelegd ter terechtzitting doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

2.2.2.1. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

2.2.2.2. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die deze informatie weerleggen; hij beperkt zich louter tot een selectieve lezing uit de SRB toegevoegd aan het administratief dossier waaruit trouwens geenszins blijkt dat er in zijn regio van herkomst sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Derhalve kan aan verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

2.2.3. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel aangetoond. Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER